

MOZES EN PHARAO.

=====

L. Mulder - van Lennep.

Koor: O hoor naar de strijd
die Mozes moest voeren
dat Israels volk uit Egypte mocht trekken.
Want het hart van de Pharao was verstokt.

Mozes: O Pharao hoor, wat ik u verkondig :
't Is Godes wil - dat ik hier spreek.
Het volk van Israel moet vertrekken.

Pharao: Wie is die God. Ik ken hem niet.
Gij wachters ! Hier! ----
Drie dubbel hard
laat gij dat trage volk nu werken.

Mozes: O Pharao! Leer Gods macht dan kennen -
Aaron - kom en werp uw staf.
(gegil van hovelingen).

1° Hoveling: Een slang! Een slang!
2° O zie hem kronkelen -
3° De Goden gedankt - 't is weer een stok.

Koor: Maar het hart van de Pharao bleef verstokt.
Zwaar werd Egypte toen geslagen.
Tien plagen zond God naar dit land.

(5 Egyptenaren achtereenvolgens voor de troon
van Pharao).

1° Egyptenaar:
O Pharao help! Aaron sloeg en raakte de Nijl.
Tot bloed werd het water.

2° De vissen zijn dood!
Wat moeten wij doen?

Pharao: Ga! Roept om de priesters.-----

Koor: Maar het hart van de Pharao bleef verstokt.

3° Egyptenaar:
O PHarao! Help! Nog groter het onheil.
De kikkers bedekken het hele land.

4° Zij dringen in huizen,
in bedden, in ovens!

5° O Koning! De kikkers!
Blij u in 't paleis.

Pharao: Gij dienaar! IJl!
Breng ons hier Mozes.
(Mozes komt).
O bid toch uw God!
Hij moge verlossen
mijn land van dees' vrees'lijke kikvorsenplaag.
Uw volk laat ik vrijelijk
van hier uit vertrekken.

Koor: En Mozes bedwong nu de kikvorsen-plaag,
Maar het hart van de Pharao
bleef verstokt,
Hij liet het volk tóch niet vertrekken,
Toen sloeg met zijn staf
Op het stof van de aarde
Aaron, In muggen veranderde dit,
Zij kwelden de mensen -
Zij kwelden de dieren -
Maar het hart van de Pharao bleef verstokt.

Door een plaag van de vliegen
werd het land toen geteisterd,
Een pest daalde neer
en doodde het vee,
Maar het hart van de Pharao bleef verstokt.

Mozes: O Pharao! Luister en wil toch voorkomen
het ergste. God zondt mij te waarschuwen u,
Gij weet toch wat rampen
door God u gezonden,
In de lucht strooide ik as
zoals God het beval -
De vreeslijkste zweren bedekten de mensen.

Pharao: Ik wil niet geloven
dat uw God dit deed.

Mozes: Mijn staf in de lucht -
en de hagel daalde neder,
Uw oogst werd vernietigd
de bomen vernield,
Een sprinkhanenplaag werd u toen gezonden.

Pharao: O zwijg toch! Ik laat mij niet dwingen door u.

Mozes: Drie dagen dan heerste
het donkerste duister -
En hebt gij nog altijd
Gods wil niet geleerd.

Pharao: Ga heen onbeschaamde!
En durf het niet wagen
ooit weder mij onder de ogen te komen,
Met de smadelijkste dood
zoudt gij dit dan boeten.

Mozes: O hoor dan o koning
wat u nu geschiedt!
Al zij, die het eerste geboren hier werden -
In één nacht - In één nacht
zal God hen doen sterven.

Koor: Maar het hart van Pharao bleef verstokt -----